

27 Μαΐου, 1993

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

GETO TRADING IMPORT - EXPORT LIMITED,

Ενάγοντες,

v.

ΠΛΟΙΟΥ Μ/Υ VLADIMIR VASLYAYEV (ΑΡ.1),

*Εναγομένου.**(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 56/93)*

Σύλληψη πλοίου — Εγγύηση από τους ενάγοντες — Αύξηση εγγύησης — Κατά πόσο δύναται να δοθεί μετά από προφορικό αίτημα του εναγομένου — Κανονισμός 203 των Θεσμών Ναυτοδικείου.

Στις 20/5/93, μετά από μονομερή αίτηση των εναγόντων, το Ναυτοδικείο εξέδωσε διάταγμα σύλληψης του εναγομένου πλοίου, σύμφωνα με τον Κανονισμό 50 των Θεσμών Ναυτοδικείου. Με το διάταγμα οι ενάγοντες διατάχθηκαν να καταθέσουν εγγύηση ύψους ΛΚ 30.000 για τυχόν ζημιές που ήθελε υποστεί το πλοίο σε περίπτωση που θα διαπιστωνόταν ότι το αίτημα των εναγόντων ήταν νομικά ανεπίτρεπτο. Η αίτηση επαναφέρθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 27/5/93 για να παραστεί ο εναγόμενος. Ο δικηγόρος του εναγομένου πλοίου εμφανίσθηκε υπό διαμαρτυρία και δήλωσε πως θα αμφισβητούσε τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, και την νομιμότητα της έκδοσης και επίδοσης του κλητηρίου εντάλματος. Ανάφερε επιπλέον ότι, εφόσον η αξία του συλληφθέντος πλοίου ήταν Δολ. Η.Π.Α. 15.000.000 και τα ημερήσια έξοδά του Δολ. Η.Π.Α. 15.000, το ποσό της εγγύησης ήταν ανεπαρκές για την κάλυψη των πιθανών ζημιών στους ιδιοκτήτες του πλοίου. Οι ενάγοντες συμφώνησαν ότι η αξία του πλοίου ήταν αυτή που είχε αναφερθεί από τον δικηγόρο του, και κατά συνέπεια και τα ημερήσια έξοδα, αλλά εισηγήθηκαν ότι για να αυξηθεί η εγγύηση έπρεπε να υποβληθεί γραπτή αίτηση από το εναγόμενο πλοίο. Στην αίτηση για τη σύλληψη του πλοίου δεν είχε αναφερθεί η αξία του.

Αποφασίσθηκε ότι:

5 Το Δικαστήριο έχει εξουσία, τόσο δυνάμει του Κανονισμού 203 των Θεσμών Ναυτοδικείου, όσο και σύμφυτη εξουσία, να τροποποιεί τα διατάγματά του, και αυτή η εξουσία μπορεί να ασκηθεί μετά από προφορικό αίτημα του ενδιαφερόμενου διαδίκου. Στην προκειμένη περίπτωση, ενόψει και του γεγονότος ότι στην αρχική αίτηση για έκδοση του διατάγματος σύλληψης δεν είχε αναφερθεί η αξία του πλοίου, το αίτημα για αύξηση της εγγύησης, έστω προφορικό, έπρεπε να γίνει αποδεκτό.

10 *Το αίτημα έγινε αποδεκτό. Η εγγύηση αυξήθηκε σε ΛΚ 100.000.*

Αίτηση.

15 Αίτηση σε αγωγή Ναυτοδικείου για αύξηση του ποσού της εγγύησης που διατάχθηκαν να καταθέσουν οι ενάγοντες για την έκδοση διατάγματος σύλληψης του εναγόμενου πλοίου.

Σ. Πίττας για τον κ. Νεοκλέους, για τους ενάγοντες - αιτητές. ---

Ν. Παπαευσταθίου, εμφανίζεται υπό διαμαρτυρία για το εναγόμενο πλοίο.

20 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στις 20.5.93 το Δικαστήριο εξέδωσε, μετά από μονομερή αίτηση των εναγόντων, διάταγμα σύλληψης του εναγόμενου πλοίου. Το Δικαστήριο ενήργησε σύμφωνα με τη Δ.50 των Θεσμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου (Διάταγμα 1983). Η επίδικη διαφορά, όπως εμφανίζεται στην ένορκη δήλωση, προς
25 υποστήριξη της αιτήσεως για σύλληψη, και στο κλητήριο ένταλμα, είναι για ποσό \$3.000.000, πλέον αποζημιώσεις, τόκους, έξοδα κ.λπ. Στους όρους του διατάγματος καθορίζεται πως το πλοίο μπορεί να ελευθερωθεί αν κατατεθεί από αυτό εγγύηση ποσού \$3.750.000. Οι
30 ενάγοντες διατάχθηκαν να βάλουν εγγύηση ύψους £30.000 για τυχόν ζημιές που ήθελε υποστεί το πλοίο, σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι το αίτημα των εναγόντων ήταν νομικά ανεπίτρεπτο. Η αίτηση επαναφέρθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 27.5.93 για να παραστεί ο εναγόμενος.

35 Ο δικηγόρος του πλοίου εμφανίστηκε υπό διαμαρτυρία και δήλωσε πως θα αμφισβητήσει, με σχετικές αιτήσεις που θα καταχωρίσει, τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου και τη νομιμότητα της έκδοσης

και επίδοσης του κλητηρίου εντάλματος. Εισηγήθηκε όμως πως το ποσό της εγγύησης των εναγόντων θα έπρεπε να αυξηθεί σημαντικά γιατί η αξία του πλοίου υπερβαίνει τα \$15.000.000 και τα ημερησία έξοδα του είναι γύρω στα \$15.000. Αν δε το πλοίο παραμείνει υπό σύλληψη για 10 περίπου ημέρες, το ποσό των £30.000, που καθορίστηκε στο διάταγμα, θα αποδειχθεί ανεπαρκές για την κάλυψη πιθανής ζημιάς στους ιδιοκτήτες του. 5

Ο δικηγόρος των εναγόντων συμφώνησε πως η αξία του πλοίου είναι της τάξης των \$15.000.000, και επομένως και τα ημερησία έξοδα του στο ποσό που ανέφερε ο δικηγόρος του πλοίου. Ισχυρίστηκε όμως πως το Δικαστήριο δεν μπορεί να τροποποιήσει το διάταγμα χωρίς προηγούμενη γραπτή αίτηση του εναγομένου. 10

Δεν συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου των εναγόντων. Η Δ.203 των θεσμών προβλέπει πως όταν διάδικος επιθυμεί την έκδοση διατάγματος από το Δικαστήριο κατά το σύνθηδες υποβάλλει προφορικό αίτημα. Το Δικαστήριο όμως, συνεχίζει η πρόνοια της πιο πάνω Διαταγής, μπορεί να διατάξει την καταχώρηση γραπτού αιτήματος, κάτι που έχει υιοθετηθεί, πολύ ορθά, ως μόνιμη πρακτική. 15

Το συζητούμενο όμως θέμα είναι απλό. Όταν το Δικαστήριο εξέδιδε το διάταγμα του πλοίου, σε μονομερή αίτηση, δεν γνώριζε την αξία του πλοίου και τα ημερησία έξοδα του, στοιχεία καθοριστικά για τον προσδιορισμό του ποσού της εγγύησης που θα καταθέταν οι ενάγοντες. Ενόψει του επείγοντος και δραστικού μέτρου της σύλληψεως, και βέβαια της φύσης των υποθέσεων ναυτοδικείου, το Δικαστήριο έχει, ρητά βάσει της Δ. 203, αλλά και σύμφυτη εξουσία, να τροποποιεί τα διατάγματα του, όπου οι περιστάσεις το απαιτούν, μετά από προφορικό αίτημα. 20 25

Με αυτή την ευκαιρία παρατηρώ πως, όταν υποβάλλεται αίτηση για σύλληψη πλοίου, στοιχεία που σχετίζονται άμεσα με τον καθορισμό του ύψους της εγγυήσεως που θα διαταχθεί να καταθέσει για την απόλυση του, και που είναι, ή αναμένεται να είναι, γνωστά στον ενάγοντα, πρέπει να αναφέρονται στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την αίτηση για τη σύλληψη. 30

Το αίτημα του εναγομένου πλοίου γίνεται αποδεκτό. Η εγγύηση που διατάχθηκαν να καταθέσουν οι ενάγοντες για την έκδοση του σχετικού διατάγματος αυξάνεται σε £100.000.

Η αίτηση γίνεται αποδεκτή.